

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010387
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8316010387.6

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.01.2022 v trestnej veci obžalovaného M. W., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 21.06.2021, sp. zn. 3T/70/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného M. W..

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné rozsudkom zo dňa 21.06.2021, sp. zn. 3T/70/2016 uznal obžalovaného M. W. za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Za uvedený skutok mu uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona, prihliadajúc podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona na § 36 písm. j/ Tr. zákona, na § 37 písm. h/ Tr. zákona, podľa § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody na 1 rok a 3 mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na 2 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť náhradu škody poškodeným T. B. C. vo výške 4.376,- eur, A., pobočka M. vo výške 273,40 eur a Z. J. a.s., pobočka O. vo výške 2.105,59 eur.

Proti tomuto rozsudku, riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom dňa 05.07.2021 podal odvolanie obžalovaný, prostredníctvom obhajcu, ktoré odôvodnil podaním doručeným elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom prostredníctvom obhajcu dňa 15.09.2021. Namietal, že počas prípravného konania, ako aj na hlavných pojednávaniach boli vypočutí viacerí svedkovia, ktorých výpovede sa líšia a sú medzi nimi závažné rozpory. Aj keď krajský súd rozsudkom (správne malo byť uvedené uznesením) sp. zn. 9To/14/2018, zo dňa 02.05.2018 vytkol prvostupňovému súdu neodstránenie rozporov vo výpovediach svedkov, vykonaním hlavných pojednávaní po rozhodnutí Krajského súdu v Prešove nedošlo k odstráneniu rozporov vo výpovediach svedkov a poškodeného. Svedkovia, ako aj poškodený opisujú skutok diametrálne odlišne. Výpovede sa nezhodujú ani čo do miesta konfliktu, ani čo do opisu, kto koho napadol, udrel, resp. kopol. Účastníci konfliktu dňa 22.08.2015 boli v podnapitom stave. Poškodený si skutok nepamätá, jeho svedecká výpoveď je založená len na domnienkach a útržkoch zo svedectiev iných osôb. Jeho prvotné výpovede sú v opisoch strohé, vyhovávajúce sa na opilosť. Na hlavných pojednávaniach už podrobne opisuje, kto ho kedy napadol, udrel a kopol. O svojom konaní vypovedal odlišne, ako vypovedal on a svedkovia. Konflikt vyprovokoval poškodený. Počas konfliktu bol aktívny, prvý napadol K.. Konflikt sa začal odohrávať na mieste pred barom I., následne pokračoval vzadu za barom I. smerom k bytovkám a posledná fáza sa odohrala na chodníku smerom od I. k reštaurácii O. v mieste pred materskou škôlkou. Poškodený verbálne aj fyzicky útočil na neho, K. a P.. Je pravdou, že poškodený utrpel poranenia. Zranenia, ktoré mu boli spôsobené,

môžu byť spôsobené tak K., ako aj P.. Je mu ľúto, že sa do celého konfliktu zamiešal, ale on v dobrom úmysle sa snažil ochrániť svojho kamaráta, suseda K., ktorý je menšej chudej postavy, pričom chcel zamedziť útokom poškodeného na K.. Chcel celý konflikt urovnať, uklidniť situáciu, napriek jeho snahe sa mu to nepodarilo. Je presvedčený, že poškodený bol v takom stave opitosti, že si ani neuvedomoval, že keď na neho útočil, že útočí na osobu, ktorá chcela konfliktu zamedziť. Útokom poškodeného sa bránil. Dáva do pozornosti súdu, že aj z výpovede poškodeného vyplýva, že voči nemu používal údery a on len ustupoval. Podľa jeho názoru boli naplnené podmienky nutnej obrany. Riziko útoku znáša útočník a on svoje konanie zamerl takým spôsobom, aby medze nutnej obrany neprekročil. Jednoznačne nebolo preukázané, ako došlo k poraneniu poškodeného. Poškodeného neudrel, ani nekopal. Poškodeného nenapadol, jedná sa len o tvrdenie poškodeného proti jeho tvrdeniu bez akýchkoľvek dôkazov. Incident bol vyvolaný úmyselne zo strany poškodeného. Poškodený chcel úmyselne vyvolať konflikt a OČTK mali skúmať konanie samotného poškodeného. Podľa jeho názoru, nebolo jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa dopustil trestného činu tak, ako je uvedený v obžalobe. Prokurátor neuniesol dôkazné bremeno v jednoznačnom preukázaní jeho viny. Je nutné, aby súd pri rozhodovaní pristúpil k aplikovaniu všetkých zásad, ktorými sa riadi trestné právo a to najmä zásady in dubio pro reo a v zmysle tejto zásady pristúpil aj k rozhodnutiu o vine, resp. nevine. V prípade pochybností je potrebné uplatniť zásadu in dubio pro reo, pretože neboli naplnené 2 obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu a to subjektívna a objektívna stránka. Z týchto dôvodov žiadal, aby ho súd spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal. V prípade, ak by súd dospel k záveru, že skutok je možné kvalifikovať ako nedbanlivostný trestný čin, žiadal, aby súd pri ukladaní trestu prihliadol na prevahu poľahčujúcich okolností a to hlavne na to, že doteraz viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, spáchal skutok v dôsledku núdze, ktorú si sám nespôsobil a aby odvolací súd odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces, keďže si v prípravnom konaní uplatňoval škodu v inej výške ako na hlavnom pojednávaní. Dáva do pozornosti odvolacieho súdu aj viaceré procesné pochybenia prvostupňového súdu a to najmä nevypočutie všetkých svedkov, ktorí mali byť vypočutí. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie, resp. aby ho spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo jednoznačne preukázané, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, spáchal.

K podanému odvolaniu sa vyjadril poškodený, ktorý uviedol, že aj keď obžalovaný tvrdí, že konflikt vyprovokoval on, má za to, že počas celého konania bolo jednoznačne preukázané, že skutok tak ako je uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia, sa stal. Prokurátor jednoznačne uniesol dôkazné bremeno. Dopustenie sa skutku tak, ako je kladené obžalovanému za vinu, preukazuje nielen výpoveď jeho, ktorý potvrdil, že bol to práve obžalovaný, ktorý ho napadol a spôsobil mu zranenia, ale predmetnú výpoveď potvrdili aj ďalší svedkovia a to najmä svedok E. C. a ďalším dôležitým dôkazom je DNA analýza, ktorou bola dokázaná prítomnosť ľudskej krvi na teniske obžalovaného, pričom DNA profil bol zhodný s DNA profilom poškodeného. Znalec M.. A. konštatoval, že tieto poranenia mohli vzniknúť tak, ako to opísal poškodený. Okrem toho znalec skonštatoval, že útok bol vedený na oblasť životne dôležitých orgánov, pretože v oblasti hlavy ako celku sa nachádzajú životne dôležité orgány a to mozog a pravé oko. Túto skutočnosť však prokurátor, ani súd prvého stupňa pri právnom posudzovaní skutku nebrali na vedomie. Vzhľadom na to, že si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej trestným činom, považuje rozhodnutie súdu o uložení povinnosti nahradiť obžalovanému spôsobenú škodu vo výške 4.376,- eur titulom bolestného za vecne správne a zákonné.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že obžaloba je dôvodná a prokurátor uniesol dôkazné bremeno. Svoju vinu ohľadom skutku obžalovaný poprel, pričom jeho vinu preukazuje výpoveď poškodeného, ktorý potvrdil, že to bol obžalovaný, kto ho napadol a spôsobil mu popísané zranenia a túto výpoveď potvrdili ďalší vypočutí svedkovia a to najmä E. C., ktorý popísal celý priebeh incidentu podobne ako poškodený. Ďalším dôkazom, ktorý potvrdzuje napadnutie poškodeného zo strany obžalovaného je DNA analýza, ktorou bola dokázaná prítomnosť ľudskej krvi na teniske zaistenej od obžalovaného a DNA profil z tejto ľudskej krvi je zhodný s DNA profilom poškodeného. Zo znaleckého dokazovania tiež vyplynulo, že uvedeného dňa poškodený utrpel v znaleckom posudku popísané poranenia s dobou liečenia 40 dní.

Pri posúdení mechanizmu vzniku zranení znalec konštatoval, že tieto poranenia mohli vzniknúť tak, ako to popísal poškodený T. C.. Na základe týchto vykonaných dôkazov bola vyvrátená obrana a obhajoba obžalovaného, podľa ktorého sa skutok nestal tak, ako bolo v obžalobe uvedené.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov, týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli pred, ako aj po doplnení dokazovania v zmysle pokynov krajského súdu, vykonané dôkazy súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu vecí a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje aj krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcom podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočíva v zhodnotení vykonaných dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záverov o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaný M. W. spáchal skutok, ktorý sa mu obžalobou kladie za vinu.

Úvodom je potrebné uviesť, že krajský súd zrušil dva predchádzajúce rozsudky súdu prvého stupňa, pričom prvostupňovému súdu prikázal vo veci znovu konať a rozhodnúť. Po doplnení dokazovania prvostupňovým súdom v zmysle pokynov odvolacieho súdu je potrebné konštatovať, že aj keď obžalovaný spáchanie žalovaného skutku poprel, resp. uviedol, že tento sa nestal tak, ako sa mu obžalobou kladie za vinu, ale bol to on, kto bol napadnutý poškodeným C., z jeho spáchania je usvedčovaný nielen výpoveďou svedka poškodeného C., ale aj výpoveďou ďalších svedkov minimálne v tom rozsahu, že svedkovia K., C. a L. zhodne popísali, že konflikt prebiehal medzi obžalovaným W. a svedkom poškodeným C., pričom aj keď svedok C. uvádza, že videl, ako obžalovaný a K. kopali do poškodeného, hodili ho na zem a jeden z nich ho kopol do tváre a niektorý z nich ho bil aj päťami, z výpovedí ostatných svedkov, ale najmä svedka K. vyplýva, že potýčka prebiehala iba medzi obžalovaným W. a poškodeným C., čo potvrdzuje aj svedkyňa L., ktorá uviedla, že K. stál počas celého konfliktu pri nej a spoza neho videla, ako sa C. natáhuje s ďalším chlapcom, potom ako C. kľučí na štyroch a potom ako leží. Aj obžalovaný W. pripustil, že poškodeného C. 1-krát udril päťou do tváre a 1-krát ho nechtiac zasiahol nohou, na ktorej mal obutú botasku, taktiež do hlavy, keď si ju chcel vytiahnuť z jeho zovretia. V súlade s uvedenými výpoveďami je aj znalecký posudok znalca M. A., z ktorého vyplýva, že najzávažnejšie poranenie vzniklo na základe úderu päťou do tváre a ide o zlomeninu v oblasti jarmového oblúka a očnénice a toto nemohlo vzniknúť pádom, ani fackou, ani kopom obutou nohou, čo je v zhode s výpoveďou obžalovaného, ktorý pripúšťa jeden úder do tváre poškodeného. Skutočnosť uvedená obžalovaným, že nechtiac poškodeného zasiahol nohou do hlavy, keď si uvoľňoval svoju nohu z jeho zovretia, je v zhode so znaleckým posudkom KEÚ PZ, z ktorého vyplýva, že DNA profil krvi zaistenej na tenistke obžalovaného W., patrí poškodenému B. C.. Na základe konštatovaného, s poukazom na uvedené svedecké výpovede a znalecké posudky, ako aj na skutočnosť, že z výpovede žiadneho zo svedkov nevyplývalo, aby poškodený C. mal na mieste skutku konflikt s inou osobou, ako je obžalovaný, pričom aj sám obžalovaný pripustil jeden úder do tváre poškodeného C. a taktiež zasiahnutie hlavy poškodeného C. nohou s obutou botaskou, aj krajský súd má za to, že skutok sa stal, tento je trestným činom a spáchal ho obžalovaný tak, ako to konštatoval súd prvého stupňa.

Na základe uvedených skutočností krajský súd mal za to, že obžalovaný svojim konaním, tým, že fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného a inému tým úmyselne ublížil na zdraví, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaných prečinov. Na základe uvedeného krajský súd má za to, že správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného posúdil ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovanému zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u obžalovaného konštatoval vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, teda že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že obžalovaný spáchal viac trestných činov a zároveň správne vzhľadom na to, že odsudzoval páchatela za 2 trestné činy, uložil mu úhrnný trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného. S poukazom na odpis z registra trestov obžalovaného, ako aj výpis z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, z ktorých vyplýva, že obžalovaný v registri trestov nemá žiaden záznam a v evidencii priestupkov má jeden záznam, s poukazom na osobné a majetkové pomery obžalovaného, aj krajský súd považuje trest uložený vo výmere 1 (jedného) roka a 3 (troch) mesiacov, s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu 2 (dvoch) rokov za trest primeraný, vzhľadom na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu.

Za rovnako správny a zákonný považuje odvolací súd aj výrok o priznaní nároku na náhradu škody poškodenému T., C., A. O. a Z. a.s. podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku z dôvodu, že poškodení si nároky na náhradu škody uplatnili riadne a včas a tieto zároveň riadne zdokladovali. Ak obžalovaný namietal, že nie je možné poškodenému C. priznať nárok na náhradu škody, nakoľko túto si inak uplatnil v prípravnom konaní a inak na hlavnom pojednávaní, je potrebné uviesť, že poškodený C. si pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu prostredníctvom splnomocnenca poškodeného riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 4.376,- eur z dôvodu bolestného podľa znaleckého posudku M.. A. a straty na zárobku vo výške 495,34 eur, avšak skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní zotrval na uplatnenom nároku na náhradu škody len vo výške 4.376,- eur z titulu bolestného, nemôže byť dôvodom na nepriznanie nároku na náhradu škody, keďže jeho výška vyplýva zo znaleckého posudku znalca M.. A.. Skutočnosť, že poškodený nemôže byť dôvodom na nepriznanie uplatneného nároku na náhradu škody.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, že aj po zrušení veci krajským súdom sú naďalej vo výpovediach svedkov rozpory, je potrebné poukázať na skutočnosť, že prvostupňový súd, po zrušení veci krajským súdom rozpory odstraňoval, pričom je potrebné prihliadať na odstup času od spáchania skutku, ako aj skutočnosť, že väčšina osôb na predmetnom konflikte zúčastnených bola pod vplyvom alkoholu. Krajský súd po doplnení ním nariadeného dokazovania prvostupňovým súdom dospel k záveru, že vytykané rozpory boli odstránené v takom rozsahu, aby bolo možné jednoznačne dospieť k záveru, či k spáchaniu skutku došlo, ak áno, ako a k akému a kto tento skutok spáchal.

K odvolacej námietke obžalovaného, že zranenia spôsobené poškodenému mu mohli byť spôsobené tak K., ako aj P., je potrebné uviesť, že zo žiadnej svedeckej výpovede nevyplýva, aby poškodenému C. mal spôsobiť zranenia K. alebo P., naopak všetci svedkovia zhodne popisujú, že konflikt sa odohrával iba medzi obžalovaným W. a poškodeným C..

Rovnako zo žiadnej svedeckej výpovede nevyplýva, aby obžalovaný odvracal jemu hroziaci alebo trvajúci útok tak, aby súd mohol konštatovať, že v danom prípade išlo o nutnú obranu zo strany obžalovaného.

Ak obžalovaný namieta, že jednoznačne nebolo preukázané, ako došlo k poraneniu poškodeného, tak je potrebné uviesť, že mechanizmus vzniku poranenia poškodeného zodpovedá nielen znaleckému posudku znalca M.. A., ale je v súlade aj s výpoveďou samotného obžalovaného.

To boli podstatné dôvody, na základe ktorých odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné a odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.